

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a zecea după Rusalii

În această săptămână, **Tăierea Capului Sf. Ioan Botezătorul**
 luni:

Grafică realizată de Elena Merticariu

Pomenirea dreptului cu laude, iar ție destul îți este mărturia Domnului, Înaintemărgătorule. Că te-ai arătat cu adevărat mai cinstit decât proorcii. Că și a boteza în repejunile Iordanului pe Cel propovăduit te-ai învrednicit. Drept aceea, pentru adevăr nevoindu-te, bucurându-te, bine ai vestit și celor din iad pe Dumnezeu, Cel ce S-a arătat în trup, pe Cel ce a ridicat păcatul lumii și ne-a dăruit nouă mare milă.

Troparul Sfântului Ioan Botezătorul

Evangelhia duminicii Vindecarea unui lunatic Matei (17, 14-23)

14. Și mergând ei spre mulțime, s-a apropiat de El un om, căzându-I în genunchi,
 15. Și zicând: Doamne, miluiește pe fiul meu că este lunatic și pătimește rău, căci adesea cade în foc și adesea în apă.

16. Și l-am dus la ucenicii Tăi și n-au putut să-l vindece.

17. Iar Iisus, răspunzând, a zis: O, neam necredincios și îndărătnic, până când voi fi cu voi? Până când vă voi suferi pe voi? Aduceți-l aici la Mine.

18. Și Iisus l-a certat și demonul a ieșit din el și copilul s-a vindecat din ceasul acela.

19. Atunci apropiindu-se ucenicii de Iisus, I-au zis de o parte: De ce noi n-am putut să-l scoatem?

20. Iar Iisus le-a răspuns: Pentru puțină voastră credință. Căci adevărat grăiesc vouă: Dacă veți avea credință cât un grăunte de muștar, veți zice muntelui acestuia: Mută-te de aici dincolo, și se va muta; și nimic nu va fi vouă cu neputință.

21. Dar acest neam de demoni nu iese decât cu rugăciune și cu post.

22. Pe când străbăteau Galileea, Iisus le-a spus: Fiul Omului va să fie dat în mâinile oamenilor.

23. Și-L vor omorî, dar a treia zi va învia. Și ei s-au întristat foarte!

Sărbătoarea "Tăierea Capului Sf. Ioan Botezătorul" are o rânduială specială, fiind o zi de post și rugăciune, după cum au hotărât Sfinții Părinți. În această zi de întristare și mâhnire, nu este nici dezlegare la pește, creștinul aducând prin post cinstire vieții înfrânate a Sfântului Ioan Botezătorul, dar și sfârșitului său mucenicesc. Pomenirea jertfei Sfântului Ioan ca zi de post se săvârșește și pentru faptul că ea înseamnă o anticipare a Răstignirii Domnului în Vinerea Patimilor.

Conform tradiției preluate de creștinism după Vechiul Testament,

Joi, 1 septembrie

Biserica Ortodoxă sărbătorește

Începutul anului bisericesc

evidențiat prin rugăciunile și cântările cu un conținut deosebit care se intonează în cadrul slujbei de dimineață, a Utreniei.

Rugăm pe Bunul Dumnezeu să dăruiască tuturor enoriașilor parohiei noastre un an bun, cu frumoase împliniri duhovnicești și cu folos pentru mântuire !

Hristos și poporul care-și ucide proorocii

Tăierea Capului Sfântului Ioan Botezătorul (Matei 14,3-12; Marcu 6,17-29) a înroșit cu sânge sfânt o dată în plus istoria poporului evreu. Sfârșitul martiric al Sfântului Ioan Botezătorul devine cu atât mai cutremurător pentru conștiință, cu cât el a fost împlinit prin elita socială și religioasă a poporului Israel. El pune în evidență o trăsătură specifică omului pătimăș – violența față de adevăr.

Analizându-i din această perspectivă, Mântuitorul nostru Iisus Hristos le arată cât de mult s-au îndepărtat de realitate, de adevăr, de Dumnezeu, care va fi necruțător față de ei.

Un argument în această privință îl constituie capitolul al 23-lea al Evangheliei de la Matei, care trebuie plasat în contextul cuvântărilor pe care Mântuitorul le ține mulțimilor și ucenicilor despre fariseii și învățătorii poporului, nu cu mult înainte de patimile și răstignirea Sa.

După ce în capitolul 22 se arată cum învățații poporului caută cu viclenie să-L prindă în cuvânt, adresându-i „întrebări capcană”, Mântuitorul le face acum o aspră critică. În capitolul 23 se pot distinge trei părți principale: portretul moral al fariseilor și cărturarilor (versetele 1-12), „vai”-urile adresate lor (13-31), învinovățirile aruncate împotriva lor (33-34) și o teribilă prevestire a distrugerii templului Ierusalimului (34-36).

Hristos, zicând despre cărturari și farisei că „*au șezut în scaunul lui Moise*”, se referea la misiunea lor de a învăța prescripțiile și poruncile Legii lui Moise, cerând insistent poporului împlinirea lor cu strictețe. Mântuitorul își îndeamnă ascultătorii a face și a păzi ceea ce ei (fariseii) le ziceau, însă a nu urma comportamentul lor formal și fățarnic („*toate câte vă vor zice vouă, faceți-le și păziți-le; dar după faptele lor nu faceți, că ei zic, dar nu fac*”). Iisus îi aseamănă cu „*mormintele cele văruițe*” care pe dinafară se arată a fi frumoase, iar înăuntru sunt pline de necurăție.

Fariseii împovărau pe oameni să ducă la bun sfârșit porunci de multe ori ne semnificative ale Legii, dar cu anevoie de împlinit; și mai mult decât atât, îi apăsau cu diverse învățături omenești, pe care le puneau mai presus de Lege, iar ei nu se osteneau să îplinească nimic din toate acestea („*Că leagă sarcini grele și cu anevoie de purtat și le pun pe umerii oamenilor, iar ei nici cu degetul nu voiesc să le miște*”).

Primul „vai” din seria celor 7 se adresează vieții lor decadente, prin care fariseii îi trăgeau în jos și pe alții, închizând astfel „*împărăția cerurilor înaintea oamenilor*” (versetul 13).

Apoi Mântuitorul le condamnă atitudinea fățarnică de a căuta să pară evlavioși înaintea oamenilor prin rugăciuni de fațadă, însă și mai grav decât atât, îi condamnă pentru că lua bani de la văduve în loc să le dea ei acestora și să le sprijine sărăcia. De aceea, și mai mare osândă vor lua („*Că mâncați casele văduvelor și cu fățarnicie vă rugați îndelung; pentru aceasta mai multă osândă veți lua*”).

Fariseii nu numai pe iudei îi stricau, dar și pe cei dintre păgâni care veneau la Legea lui Dumnezeu: „*Că înconjurați marea și uscatul ca să faceți un ucenic, și dacă l-ați făcut, îl faceți fiu al gheenei și îndoit decât voi*”.

Mântuitorul îi numește „*călăuze oarbe*” pentru că dădeau o mare cinste unor lucruri neînsemnate, cum era aurul din templu sau jertfele, și micșorau valoarea celor cu adevărat vrednice de cinste (templul sau altarul de jertfă). De aceea pe oameni îi învățau că se pot jura pe templu, dar nu și pe aurul care se afla în templu (și care era cinstit tocmai fiindcă se afla în templu). La fel erau tratate și darurile puse pe jertfelnic, care erau mai de cinste decât jertfelnicul însuși. O astfel de manieră de interpretare subiectivă și superficială, făcea ca poruncile cu adevărat importante („*judicata, mila și credința*”) nu le mai lua în seamă.

Ultimul „vai” îi asociază pe farisei cu ucigașii atâtor profeți și drepti care au fost trimiși de Dumnezeu spre îndreptarea poporului – „*Iată Eu trimit la voi prooroci și înțelepți și cărturari; dintre ei veți ucide și veți răstigni; dintre ei veți biciui în sinagogi și-i veți urmări din cetate în cetate (...)*”.

Capitolul 23 se încheie cu o muștrare a Ierusalimului, care s-a îndepărtat de la adevăr și, din care cauză, se va pustii, cu toate încercările Mântuitorului de a-i aduna pe fiii lui, „*după cum adună pasărea puii săi sub aripi*”. El prezice că, după ce Îl vor răstigni, sigurul moment în care fiii lui Israel Îl vor mai vedea este a doua Sa venire, când vor striga: „*Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului*”.

Profilul decadent al fariseilor va rămâne mereu o realitate condamabilă, o atitudine față de care va trebui să fim prudenți pentru a nu ne lăsa smintiți și a deveni asemenea lor.

Alexandru Burac

Bunătatea lui Dumnezeu se arată în aceea că în clipa în care se întoarce omul de la păcatele lui, îl primește cu bucurie și nu-i mai socotește acele păcate.

Cuviosul Isaia Pustnicul

Tâlcuire la Evanghelia duminicii (fragment)

- **Arhimandritul Teofil Părăian** -

S-au întrebat oamenii în decursul veacurilor: *Ce fel de munți mută credința?* Și Sfântul Macim Mărturisitorul răspunde că e vorba de altfel de munți decât cei de piatră, chiar dacă și munții cei de piatră tot cu credința se mută. Știm că nu departe de aici, de la noi, s-a făcut un drum care a sfredelit munții, drumul Tranfăgărășan. Cum s-a făcut drumul acela ? Cu credință! Este adevărat că nu cu credința în Dumnezeu, dar cu credința omului. Pentru că dacă omul ar fi stat în fața muntelui și ar fi zis: *Apoi, nu putem noi să facem un astfel de lucru, n-ar fi putut niciodată să-l facă.*

Domnul Hristos are în vedere, de fapt, altfel de munți pe care îi mută credința, și anume, Sfântul Maxim Mărturisitorul spune că-i vorba de munți de necredință și de răutate și de păcat și de neștiință și de tot felul de lucruri care se împotrivesc unei vieți curate unei vieți după voia lui Dumnezeu. Și pe aceia nu-i poate muta omul altfel decât cu credința în Dumnezeu, cu ajutorul Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Nu se poate face omul bun din rău decât cu ajutorul lui Dumnezeu și cu credință. Ai credință în Dumnezeu, poți avea și bunătate. N-ai credință în Dumnezeu, poți avea doar răutate, dar nu și bunătate. Orice transformare spre bine, orice îndreptare, orice redresare religios-morală, se realizează prin credința în Dumnezeu. Ai credință, ai putere să schimbi ceva în viața ta. N-ai credință, nu poți schimba nimic în viața ta.

Iată, suntem la vremea cercetărilor, noi cum stăm cu credința ? Ce lucrează credința noastră în noi ? O întrebare la care trebuie să răspundem cu toții. Dar să nu uităm că mai este un loc în Sfânta Evanghelie, și anume la Sfânta Evanghelie de la Luca, în legătură cu *Cina cea de Taină*, unde se spune că Domnul Hristos a spus lui Petru: *„Simone, Simone, iată că Satana v-a cerut să vă cearnă ca pe grâu; dar Eu M-am rugat pentru tine ca să nu-ți piară credința; iar tu, oarecând revenindu-ți, întărește-i pe frații tăi”* (Luca 22, 31). Prin urmare, Domnul Hristos ține la lucrul acesta, ca noi să avem credință.

Avem noi credință ? Ce răspundem noi iubiți credincioși la această întrebare ? Pentru că această

întrebare o pune Domnul Hristos tuturor oamenilor. Cândva se va pune această întrebare tuturor oamenilor: - *Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu ?* – este întrebarea ce a pus-o unui om căruia i-a dat vedere, unui orb din naștere și în Sfânta Evanghelie de la Ioan se spune despre el că l-a întrebat Domnul Hristos, când l-a întâlnit, acum văzând acela: *„Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu ?”* (In. 9, 35). Întrebarea aceasta ne-o pune Domnul Hristos și nouă. Și ce răspundem ? Din fericire răspundem: *Da, Doamne, credem.*

Prin ce dovedim că credem ? Să știți că la mine vin oameni care mărturisesc că ei cred în Dumnezeu, dar, de fapt, nu cred. Nici nu știu ce înseamnă să creadă ! Dacă eu îi întreb: *„Crezi în Dumnezeu ?”*, răspund: *„Da, părinte!”* și dacă-i întreb dacă se roagă dimineața și seara, zic că nu. Și dacă-i întreb dacă merg la biserică, zic că nu, sau că merg rar. Sau dacă-i întreb dacă postesc, zic că nu, și atunci ce credință au oameni aceia ? Iată, noi avem credință. Și credința noastră ne-o aratăm prin faptul că suntem acum aici.

Întreb pe cineva la spovedit: - De ce nu mergi la biserică ? Și, bineînțeles că mă minte pe mine, se minte și pe el, și zice: *„Părinte, nu prea am timp !”* Să știți că nu-i adevărat, că timp îți faci dacă ai credință. Dacă n-ai credință, sigur că n-ai nici timp. Dar dacă ai credință, ai și timp, îți găsești și timp. Poate că nu-ți găsești în fiecare duminică, dar în cele mai multe tot îți găsești. Îi întreb pe unii: *„Măi, dar tu îți închipui că eu aș putea să nu merg la biserică duminică ?* Și-mi răspunde: - Nu ! - De ce ? – zic eu. Și omul răspunde onest: *Pentru că dumneavoastră aveți credință.* Acesta-i secretul! Avem credință, mergem la biserică; n-avem credință, nu mergem la biserică, dar aceasta nu înseamnă că avem destulă credință dacă mergem la biserică. Sunt unii care spun: *Bine părinte, merg la biserică mulți, și după aceea fac tot felul de răutăți și-s mai răi decât necredincioșii. Ce ziceți dumneavoastră la aceasta ?* Și, știți ce zic ? Zic că-i mai bine ca cineva să meargă la biserică, chiar dacă face și lucruri care nu se potrivesc cu credința, decât unul care nu merge la biserică. Eu nu-i laud pe cei care vin la biserică și după aceea fac orice, ci îi laud pe aceia care vin la biserică și după aceea trăiesc ca-n biserică și după biserică.

Cum stăm noi cu credința ? Trebuie să recunoaștem și să spunem ca și omul acela care și credea și nu credea. Și noi ne arătăm credincioși, dar ne arătăm și necredincioși. Să ne silim să fim numai și numai credincioși, să facem faptele credinței. Apoi, dacă știm că oamenii credincioși merg la biserică, să mergem și noi. Știm că oamenii credincioși se roagă, să ne rugăm și noi. Știm că oamenii credincioși postesc, să postim și noi. Pentru că sunt unii dintre credincioși care nu postesc, și dacă nu postesc înseamnă că prin aceasta se întăresc în necredință, nu în credință. Trebuie să facem faptele credinței ca să ne întărim în credință. Deci, iubiți credincioși, acum știm despre ce este vorba. Să ne cercetăm pe noi, să vedem dacă în viața noastră credința noastră schimbă ceva. Dacă ne face mai buni decât necredincioșii. Pentru că, să știți, eu cunosc necredincioși care sunt mai buni decât mulți dintre credincioși. Și atunci, cum zice Sfântul Apostol Pavel: *Oare netăierea împrejmur a lui nu se face tăiere împrejmur* ?, adică necredința acestui om nu ne va judeca pe noi cândva, căci noi având credință nu facem cât trebuie să facem ? Amin!

În zilele de marți 30 și miercuri 31 august 2005
parohia noastră organizează

Excursie pe Muntele Ceahlău

cu următorul itinerariu:

- Stațiunea Durău
- Cabana „Fântânele”
- Cabana „Dochia”
- Mănăstirea „Schimbarea la Față”
- Vârful „Toaca”
- Cascada „Duruitoarea”

- Se asigură transportul cu autocar modern, cu aer condiționat pe ruta Iași - Durău și retur și cazarea pentru o noapte pe muntele Ceahlău, la cabana „Dochia”

- Recomandăm participanților echipament adecvat pentru zona montană (bocanci sau încălțăminte rezistentă, haine mai groase și pelerină pentru ploaie)

- Prețul: 50 RON (500.000 lei)/persoană

- Înscrierile se fac până luni 29 august 2005

Publicație editată de parohia TOMA COZMA
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax **211 273**, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro
Preot paroh Mihai Mărgineanu
Preot II Viorel Mihalache
Secretar redacție: Vasilica Onofrei

Cronică bisericească

În zilele de 22 și 23 august 2005 a avut loc la Iași Conferința anuală cu preoții din Arhiepiscopia Iașilor. Sub președenția Înalț Prea Sfințitului Părinte Mitropolit Daniel, cei peste 900 de preoți din cele 12 protopopiate au avut pentru prima dată posibilitate să se întâlnească toți în cadrul aceleiași ședințe ce s-a desfășurat în aula „Sanctus Stephanus Magnus a Centrului de Conferințe al Așezământului „Providența” din Iași.

Tema Conferinței „*Fenomenul migrației din parohii – șanse, probleme și perspective pastorale*” a fost dezbătută în ședința comună și pe grupe de lucru, cu participarea Înalț Prea Sfințitului Iosif, Mitropolit al Mitropoliei Ortodoxe Române a Europei Occidentale și Meridionale, care a avut mai multe intervenții deosebit de interesante, a doamnei Doris Peschke, Secretar General al Comisiei Bisericii pentru migranți în Europa și a domnului Laurențiu Mihalcea, Consilier în cadrul Ministerului Muncii.

Istorieară cu folos duhovnicesc

Ceasul mântuirii

Într-o mănăstire aflată la poalele unui munte înalt, acoperit de păduri, trăia, odată, un călugăr bătrân, căruia i se dusesse vestea pentru înțelepciunea sa. Într-o dimineață, a venit la el un tânăr și l-a întrebat:

- Sfinția Ta, am auzit că pentru a ne mântui trebuie să ne căim, să ne pară rău de toate păcatele ce le-am săvârșit de-a lungul vieții. Dar, părinte, cât trebuie noi să ne căim?

- Fiule, este de ajuns dacă te căiești o singură clipă, înaintea morții.

- Atât de puțin, părinte ?

- Da, fiul meu !

- Dar de unde să știu eu când se apropie ceasul acela ?

- Moartea poate veni oricând, așa că așteapt-o pregătit, în orice moment, să te poată găsi cu smerenie și căință în suflet.

Dumnezeu este bun și iertător. Cine regretă din suflet pentru greșelile sale și caută să numai păcătuiască, acela are parte de o viață frumoasă și de liniștea sufletului. Dar, mai mult decât orice, doar acela poate spera la mântuire, la viață veșnică.

Text cules de Antonia Mărgineanu

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank.